

**Prezidents
Dīters F. Uhtdorfs**
Otrais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Esiet uzticīgi vēl kādu brīdi

Viena no Kērtlandes perioda nezūdošajām mācībām ir tā, ka mūsu gariem ir nepieciešams pastāvīgs uzturs. Mums ir jāpaliek Tā Kunga tuvumā katru dienu, ja mēs gribam pārvarēt dzīves likstas, ar kurām mums visiem ir jāstopas.

Pagājušajā vasarā mēs ar sievu aizvedām savus dvīņu mazdēlus uz Kērtlandi, Ohio. Mums tā bija īpaša un vērtīga izdevība pavadīt laiku kopā ar viņiem, pirms viņi devās savās misijās.

Mūsu apmeklējuma laikā mēs iemācījāmies labāk saprast apstākļus, kādos atradās pravietis Džozefs Smits un svētie, kuri dzīvoja Kērtlandē. Tā Baznīcas vēstures ēra ir pazīstama kā smagu pārbaudījumu laiks un arī dižu svētību laiks.

Kērtlandē Tas Kungs dāvāja dažas no visievērojamākajām Debesu izpausmēm un garīgajām dāvanām, kādas pasaule jebkad bija pieredzējusi. Mācības un Derību sešdesmit piecas sadaļas tika saņemtas Kērtlandē un tās apkārtņē — atklāsmes, kas atnesa jaunu gaismu un zināšanas par tādām tēmām kā Otrā Atnākšana, rūpes par trūcīgajiem, glābšanas plāns, priesterības pilnvaras, Gudrības vārds, desmitā tiesa, templis un ziedošanās likums.¹

Tas bija nepārspējams garīgās izaugsmes laiks. Patiešām, Dievišķais Gars kā liesma kvēloja. Mozus, Ēlija un daudzas citas Debesu būtnes parādījās šajā laikā, ieskaitot mūsu Debesu Tēvu un Viņa Dēlu, pasaules Glābēju, Jēzu Kristu.²

Viena no daudzajām atklāsmēm, ko Džozefs saņēma Kērtlandē, bija atklāsmē, kuru viņš nosauca par „olīvas lapu . . . noplūktu no Paradīzes koka, Tā Kunga miera vēsts mums” (M&D 88, ievads). Šī brīnišķīgā atklāsmē satur ceļu uzaicinājumu: „Tuvojieties Man un Es tuvošos jums; meklējiet uzticīgi Mani un jūs atradīsiet Mani” (M&D 88:63). Kad svētie tuvojās Tam Kungam, Viņš patiešām tuvojās tiem, izlejot Debesu svētības pār uzticīgo galvām.

Garīgās izpausmes

Iespējams, šo garīgo izpausmju kulminācija notika Kērtlandes Tempļa ievētišanas laikā, 1836. gada 27. martā. Viens no tiem, kas toreiz tur bija klāt, bija 28 gadus vecais Viljams Dreipers, kurš aprakstīja to dienu kā „Vasarsvētku dienu”. Viņš rakstīja: „Tā Kunga Gars tika izliets tik spēcīgi, ka es nevaru atrast vārdus, lai to aprakstītu vai izteiktu. Bet es teikšu, ka Tā Kunga Gars tika izliets, Tas nāca kā spēcīgs brāzmais vējš un piepildīja māju tā, ka daudzi, kas tur atradās, runāja mēlēs, redzēja vīzijas un eņģeļus, pravietoja un piedzīvoja tādu prieku, kāds vēl nebija zināms šajā paaudzē.”³

Šīs garīgās izpausmes saņēma ne tikai tie, kas atradās

templī, jo „tās apkārtnes cilvēki tuvojās templim, skriedami kopā, (dzirdot neparastas skaņas, kas nāca no tempļa, un redzot spožu gaismu līdzīgu uguns stabam, kas nolaidās virs tempļa), un viņus pārsteidza tas, kas notika.”⁴

Loresco Snovs (1814–1901), kurš vēlāk kļuva par Baznīcas prezidentu, šajā svētītajā laikā dzīvoja Kērtlandē. Viņš novēroja: „Varētu domāt, ka pēc šādu brīnišķīgu izpausmju saņemšanas nekādi kārdinājumi nevarēs pieveikt svētos.”⁵

Bet, protams, dižas garīgas pieredzes nenozīmē, ka pretdarbība un pārbaudījumi pazudīs. Tikai dažus mēnešus pēc tempļa iesvētīšanas Savienotās Valstis satricināja plaša ekonomiskā krīze, un Kērtlandē šo krīzi izjuta ļoti spēcīgi. Bankas izputēja, atstājot daudzus grūtā finansiālā stāvoklī. Apstākļus vēl vairāk sarežģīja fakts, ka daudzi no svētajiem, kas bija pārcēlušies uz Kērtlandi, bija ieradušies ar pavisam nelieliem uzkrājumiem, nezinot, ko tie darīs, kad ieradīsies un kā tie izdzīvos.

Drīz vien pieauga vajāšanas un pret svētajiem tika vērsta organizētu grupējumu darbība. Baznīcas locekļi — pat daži tie, kas pravietim bija vistuvākie, no kuriem vairāki piedalījās tempļa iesvētīšanā, — atkrita un nolādēja Džozefu kā kritušu pravieti.

Kad es pastaigājos gar Kērtlandes Templi kopā ar savu sievu un mazdēliem, es domāju par to, cik gan tas ir traģiski, ka daži nevarēja palikt uzticīgi pat pēc tam, kad tie bija liecinieki garīgām izpausmēm. Cik skumji ir tas, ka viņi nevarēja izturēt neticīgo apsmieklus un kritiku. Cik bēdīgi ir tas, ka, saskaroties ar finansiāliem pārbaudījumiem un citām grūtībām, viņi nevarēja atrast spēku sevī, lai paliktu uzticīgi. Cik nožēlojami ir tas, ka viņi kaut kādā veidā zaudēja tempļa iesvētīšanas laikā redzēto brīnišķīgās garīgās plaujas skatu.

Mācības

Ko mēs varam mācīties no šīs Baznīcas vēstures ievērojamās ēras?

Viena no Kērtlandes perioda nezūdošajām mācībām ir tā, ka mūsu gariem ir nepieciešams pastāvīgs uzturs. Kā prezidents Harolds B. Lī (1899–1973) mācīja: „Liecība nav kaut kas tāds, kas jums ir šodien un kas jums būs vienmēr. Liecība vai nu augs un augs, līdz sasniegs pārliecības pakāpi, vai arī tā samazināsies, līdz izzudīs, atkarībā no tā, ko mēs ar to darām. Es saku, ka liecība, kuru mēs iegūstam katru dienu no jauna, ir tā lieta, kas

paglābj mūs no ienaidnieka slazdiem.”⁶ Mums ir jāpaliek Tā Kunga tuvumā katru dienu, ja mēs gribam pārvarēt dzīves likstas, ar kurām mums katram ir jāstāpjas.

Kaut kādā ziņā mūsu pasaule šodien ir līdzīga 1830-to gadu Kērtlandei. Arī mēs dzīvojam finansiālo grūtību laikā. Ir cilvēki, kas vajā un lamā Baznīcu un tās locekļus. Personīgie un kopīgie pārbaudījumi dažreiz var šķist pārāk lieli.

Un tas ir brīdis, kad mums kā nekad agrāk jātuvojas Tam Kungam. To darot, mēs uzzināsim to, ko nozīmē, ka Tas Kungs tuvojas mums. Meklējot Viņu arvien uzcītīgāk, mēs noteikti Viņu atradīsim. Mēs skaidri redzēsim, ka Tas Kungs nepamet Savu Baznīcu vai Savus uzticīgos svētos. Mūsu acis būs atvērtas, un mēs redzēsim Viņu atveram Debesu logus un izlejam vēl vairāk Savu gaismu pār mums. Mēs atradīsim garīgu spēku, lai izdzīvotu pat visgrūtākajos laikos.

Lai arī daži no svētajiem Kērtlandē pazaudēja to garīgās pieredzes vīziju, kas viņiem bija, tomēr lielākā daļa to nezaudēja. Lielākā daļa, ieskaitot Viljamu Dreiperu, turējās stingri pie garīgajām zināšanām, kuras Dievs tiem bija devis, un turpināja sekot Pravietim. Laika gaitā tie pieredzēja vēl smagākus pārbaudījumus, bet arī vēl patīkamāku garīgo izaugsmi, līdz beidzot tie, kas izturēja līdz beigām, tika „uzņemti . . . nebeidzamā laimes stāvoklī” (Mosijas 2:41).

Jūs varat palikt uzticīgi

Ja jūs kādreiz jūtat kārdinājumu padoties un atnest ticību, atcerieties tos uzticīgos svētos, kas palika uzticīgi Kērtlandē. Palieliet uzticīgi vēl kādu brīdi. Jūs to varat! Jūs esat īpašas paaudzes daļa. Jūs tikāt sagatavoti un pataupīti, lai dzīvotu šajā svarīgajā laikā uz mūsu brīnišķīgās planētas Zeme. Jums ir celestiāla izcelsme, un tāpēc jums ir visi nepieciešamie talanti, lai savu dzīvi padarītu par mūžīgu veiksmes stāstu.

Tas Kungs ir jūs svētījis ar liecību par patiesību. Jūs esat jutuši Viņa ietekmi un esat bijuši liecinieki Viņa spēkam. Un, ja jūs turpināsiet meklēt Viņu, Viņš turpinās dāvēt jums svētu pieredzi. Ar šīm un citām garīgajām dāvanām jūs varēsiet ne tikai izmainīt savu dzīvi uz labo pusi, bet arī varēsiet svētīt savas mājas, bīskapijas vai draudzes, apkārtējos cilvēkus, pilsētas, valstis un tautas ar savu labestību.

Dažreiz to ir grūti redzēt, bet palieliet uzticīgi vēl

kādu brīdi, jo „ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi un kas neviena cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl” un gaida Viņu (1. korintiešiem 2:9; skat. arī M&D 76:10;134:45).

Es liecinu par atjaunotā Jēzus Kristus evaņģēlija un par šīs, Viņa Baznīcas, patiesumu. Es liecinu ar visu savu sirdi un dvēseli, ka Dievs dzīvo, ka Jēzus Kristus ir Viņa Dēls un atrodas šīs dižās Baznīcas vadībā. Mums atkal ir pravietis uz Zemes, patiesi, prezidents Tomass S. Monsons.

Vienmēr atcerēsimies Kērtlandes mācību un paliksim uzticīgi vēl kādu brīdi — pat ja viss šķiet nomācošs. Ziniet un atcerieties: Tas Kungs jūs mīl. Viņš jūs atceras. Un Viņš atbalstīs tos, kuri „pastāvēs ticībā līdz galam” (M&D 20:25).

ATSAUCES

1. Skat., piemēram, nodaļas: 45., 56., 76., 84., 89., 97. un 104.
2. Skat. M&D 76:23; 110:2–4, 11–13.
3. William Draper, “A Biographical Sketch of the Life and Travels and Birth and Parentage of William Draper” (1881), mašīnraksts, Baznīcas vēstures bibliotēka, 2; pareizrakstība un lielo burtu izmantošana ir standartizēta.
4. *History of the Church*, 2:428.
5. Lorenzo Snow, “Discourse,” *Deseret Weekly News*, 1889. gada 8. jūnijs, 26.
6. *Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* (2000), 43.

IEROSINĀJUMI, KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA

Pēc tam, kad lūgšanu pilni esat studējuši šo vēstījumu, apsveriet to cilvēku vajadzības, kurus jūs mācāt, un izvēlieties tos vēstījuma punktus vai fragmentus, kas, jūsu prātā, viņiem būtu visnoderīgākie. Svētais Gars var palīdzēt jums sagatavoties un mācīt vēstījumu (skat. M&D 42:14; 43:15–16). Papildus tam, ka jūs dalāties savā liecībā, jūs varētu just iedvesmu lūgt cilvēkiem, kurus jūs mācāt, dalīties pieredzē vai liecībās, ja viņi to vēlas. (Citas idejas, kā mācīt, skatieties grāmatā *Teaching, No Greater Call*.)

JAUNIEŠIEM

Stiprināt savu liecību

Izpildiet šo pašnovērtējuma testu, kas palīdzēs jums saprast, cik labi jums sokas savas liecības stiprināšanā:

- Vai es vēlos ticēt?
- Vai es gavēju un lūdzu par stiprāku liecību?
- Vai es lasu Svētos Rakstus un pārdomāju tos katru dienu?
- Vai es cenšos turēt baušļus katru dienu?
- Vai es cenšos sekot Svētā Gara pamudinājumiem?
- Vai es sniedzu liecību, kad jūtu pamudinājumu to darīt?

BĒRNIEM

Tuvošanās Tam Kungam

Kērtlandē, Ohaio štatā, pravietis Džozefs Smits saņēma atklāsmi. Tas Kungs viņam teica: „Tuvojieties Man un Es tuvošos jums; meklējiet uzcītīgi Mani un jūs atradīsiet Mani” (M&D 88:63). Viens veids, kā mēs varam tuvoties Tam Kungam, ir sekot pravietim.

Uzzīmējiet to, ko prezidents Tomass S. Monsons lūdza mums darīt:

- Lūgt.
- Būt laipniem.
- Smagi strādāt, lai mācītos.
- Palīdzēt citiem.
- Dalīties savā liecībā.
- Lasīt Svētos Rakstus.

Kļūt pašpalāvīgiem

*Māciet šos Svēto
Rakstu pantus, citātus
un, ja nepieciešams,
arī citus principus,*

*kas svētīs māsas, kuras jūs
apmeklējat. Lieciniet par mācību.
Uzaiciniet māsas, kuras jūs mācāt,
dalīties tajā, ko viņas ir jutušas un
mācījušās.*

Kas ir pašpalāvība?

„Pašpalāvība nozīmē izmantot visas mūsu svētības, kuras esam saņēmuši no Debesu Tēva, lai parūpētos par sevi un savu ģimeni un atrastu risinājumus mūsu pašu problēmām. Katrai no mums ir pienākums censties izvairīties no problēmām, pirms tās ir notikušas, un mācīties pārvarēt izaicinājumus, kad tie ir parādījušies. . . .

Kā mēs kļūstam pašpalāvīgas? Mēs kļūstam pašpalāvīgas, iegūstot pietiekami daudz zināšanu, izglītības, lasīt un rakstīt prasmes, gudri rīkojoties ar naudu un resursiem, esot garīgi stipras, sagatavojoties neparedzētiem gadījumiem un iespējamiem ārkārtas stāvokļiem, esot fiziski veselas un labā sociālā un emocionālā formā.”¹

Džūlija B. Beka, Sieviešu Palīdzības biedrības vispārējā prezidente:

Evaņģēlija atbildība

„Apdomīgi dzīvojot un attīstot savas dāvanas un talantus, mēs kļūstam pašpalāvīgāki. Pašpalāvība ir atbildības uzņemšanās par savu garīgo un

laicīgo labklājību un par tiem, kurus Debesu Tēvs ir mums uzticējis, lai mēs par viņiem rūpētos. Vienīgi tad, kad esam pašpalāvīgi, mēs varam patiesi līdzināties Glābējam, kalpojot un svētot citus cilvēkus.

Ir svarīgi saprast, ka pašpalāvība ir veids, kā nokļūt līdz galamērķim. Mūsu galamērķis ir kļūt līdzīgiem Glābējam, un šo mērķi var labāk sasniegt, pašai izlēdzīgi kalpojot citiem. Mūsu spējas kalpot pieaug vai samazinās atkarībā no mūsu pašpalāvības līmeņa.”²

Elders Roberts D. Heilzs no Divpadsmit apustuļu kворuma.

„Pašpalāvība ir mūsu darba rezultāts un nodrošina pamatu jebkurai citai mūsu labklājības darbībai. Tā ir būtiska mūsu garīgās un laicīgās labklājības sastāvdaļa. Attiecībā uz šo principu prezidents Marions G. Romnijs [1897–1988] teica: „Strādāsim, lai nopelnītu sev to, kas mums ir nepieciešams. Būsim pašnodrošināti un neatkarīgi. Glābšanu nevar iegūt ne caur vienu citu principu. Glābšana ir katra personīgā atbildība, un mums ir jāgādā par savu glābšanu gan laicīgajās, gan garīgajās lietās.” . . .

Prezidents Spencers V. Kimbals [1895–1985] mācīja tālāk attiecībā uz pašpalāvību: „Atbildība par katra cilvēka sociālo, emocionālo, garīgo, fizisko vai ekonomisko labklājību, pirmkārt, gulstas uz paša cilvēka pleciem, otrkārt, uz viņa ģimenes pleciem un, treškārt, uz Baznīcas

PALĪDZĪBA APMEKLĒJUMA MĀCĪBAS MĀCĪŠANAI

Kā apmeklējošā māsa jūs varat meklēt personīgo iedvesmu, lai zinātu, kā vislabāk apmierināt to māsu vajadzības, kuras jums ir uzticētas, lai jūs par tām rūpētos. Tad koncentrējiet savas pūles uz to, lai stiprinātu katras māsas ticību un ģimeni.

Personīgā sagatavošanās

1. Mozus 3:19

Mateja 6:33

M&D 82:18–19; 109:8

Lai iegūtu vairāk informācijas, skat. www.providentliving.org; *Sagatavojiet katru nepieciešamo lietu: Ģimenes finanses (numurs 04008); un Sagatavojiet katru nepieciešamo lietu: Ģimenes mājas krājumi (numurs 04008).*

pleciem, ja viņš ir tās uzticīgs loceklis.”³

Prezidents Tomass S. Monsons

ATSAUCES

1. “The Welfare Responsibilities of the Relief Society President,” *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), 4–5.
2. “A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action,” *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), 1–2.
3. “Guiding Principles of Personal and Family Welfare,” *Liahona*, 1987. gada februāris, 3.

© 2009 by Intellectual Reserve, Inc. Visas tiesības saglabātas. Printed in Germany. Angļu val. teksta apstiprinājums: 6/09. Tulkojuma apstiprinājums: 6/09. *Visiting Teaching Message, January 2010* tulkojums. Latvian 09361 153